

набутвамъ нашитѣ рачени : Кашгалински, Андреевски и докторъ Угрюмовъ ; и тримата оздравели, на лице весели и се вършатъ назадъ въ опълчението.

3-ий ОКТОМВРИЙ.

Испроваждахъ капитана Илиина, който пооздравелъ малко, предалъ казначейската си длъжностъ и отива въ Търново да приема 8 та дружина, слабицкото му здравие не му позволяваше да продължава службата си въ дѣйствиущето опълчение ; генерала обаче работи съ всичката си сила да доведе и новосформированитѣ дружини изъ Свищовъ и Търново на позицията. Съ тая цѣль проводиха се донесения въ главната квартира и, както ми се струва, проводени сж писма до Княза Черкаски, който незнай пакъ защо, считаше се за длъженъ да се мѣси въ работитѣ на опълчението.

4-ий ОКТОМВРИЙ.

Върнахъ се пакъ на позицията сѣ още неоздравелъ ; времето, както и прѣди, влажно ; чиновницитѣ на щаба наченале да правятъ зимни колиби, генерала се ограничилъ съ туряне пещъ въ палатката си ; кажи че то е и по практично, понеже нѣма да има тая влага, която е неминуема въ покрититѣ съ земля колиби. Излѣганъ отъ примѣра на другитѣ и азъ наехъ хора, за да си направѣ зимно жилище ; да се живѣе въ палатка става съвсѣмъ невъзможно : нощя токѣвъ студъ и влага, щото зѣбитѣ ти се избиватъ.

5-ий ОКТОМВРИЙ.

Цѣлъ день почти преминахъ при генерала. Днесъ Шибченскитѣ височини се пробудиха отъ спането си и се раздремватъ съ доста живичекъ артиллерийски огнѣ. Сжщо и мортирната батарея немълчи.

6-ий ОКТОМВРИЙ.

Днесъ дойде извѣстие отъ главната квартира че азъ сѣмъ утвърденъ за командиръ на 1-та бригада отъ българското опълчение. Въ състава на бригадата влизатъ 1-та и 2-та дружини на дѣйствиущето опълчение и 7-та и 8 та дружини отъ 2-ия наборъ ; послѣднитѣ двѣ сж разположени въ Търново. Заедно съ това извѣстие дойде и отговоръ